

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 18 (1969)

Sestdien, 1957. g. 9. februārī

8. gads

Augstāk socialistiskās sacensības karogu par godu vietējo padomju vēlēšanām

Rajona darbaļaužu vidū arvien plašāk izvērsas socialistiskā sacensība par godu vietējo padomju vēlēšanām, kuras notiks šā gada 10. martā.

Pašlaik kolchozos noris atskaites — vēlēšanu sapulces, kurās kolchoznieki rezumē 1956. gada darba rezultātus un nosprauž jaunus uzdevumus 1957. gadam.

Šajās sapulcēs rezumē socialistiskās sacensības rezultātus kolchoznieku un brigāžu vidū. Lauku darbarūķi uzņemas jaunas saistības par lauksaimniecības produkcijas palielināšanu.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza lopkopji 1956. gadā no katras gada govs izslauca 1569 kg piena, tā palielinot piena izslaukumu gada laikā par 172 kg. Aprēķinot savas iespējas, minētā kolchoza lopkopji 1957. gadā apņēmās no katras gada govs izslaukt 2000 kg piena. Savas saistības viņi godam pilda. Lūk, četru ziemas mēnešu laikā piena izslaukumu no katras govs viņi palielināja par 31 kg.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki izsauca uz socialistisko sacensību lauksaimniecības arteļa „Zelta vārpa” biedrus un uzņēmās iegūt 12 centneru lielu graudaugu ražu no ha un no katras govs izslaukt ne mazāk kā 2000 litru piena.

Savas saistības Staļina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki arī sekmīgi pilda. Četru mēnešu laikā piena izslaukumi šeit no katras govs palielinājušies par 145 kg.

Rajona kolchozi un mašīntraktoru stacija gatavojas pavasara sējai. Arī šajā darbā izvērsusies spraiga socia-

listiskā sacensība. Līvānu MTS mehanizatori līdz vietējo padomju vēlēšanu dienai uzņēmās teicami sagatavot sējai traktorus un visu pārējo piekaves inventāru.

Socialistiskās sacensības gaita rāda, ka mehanizatori savu solījumu godam izpildīs.

Taču socialistiskā sacensība par godu vēlēšanām vēl nav plaši izvērsusies visos kolchozos. Daudzos lauksaimniecības arteļos slikti organizēti organisko mēslojumu sagatavošanas un izvešanas darbi, gausi rit linu kontraktācijas plāna izpilde, piemēram, Kaļiņina un Leņina vārdā nosauktajos kolchozos un sevišķi slikti lauksaimniecības arteļi „Uzvara”. Tā, piemēram, lauksaimniecības arteļi „Uzvara” 24 tonnu linsēkledras vietā valstij nodotas tikai ap 5 tonnām.

Daudzgadīgā pieredze rāda, ka tajos kolchozos, kur nerūpējas par teicamu sagatavošanu pavasara sējai, tā parasti ieilgst, kas negatīvi atsaucas uz ražām. To uzskatāmi varēja redzēt Leņina vārdā nosauktajā kolchozā, kur pērn tūrumi saņēma niecīgu mēslojuma devu, aizkavējusies pavasara sēja un rezultātā — zemas ražas un zema izstrādes dienu apmaksa.

Partijas un komjaunatnes organizāciju, kolchozu valžu un ciemu padomju uzdevums ir uzlabot masu politisko darbu darbaļaužu vidū, organizēt masu socialistisko sacensību par teicamu sagatavošanu pavasara sējai, sekmīgu lopu ziemošanu un to produktivitātes celšanu.

Augstāk socialistiskās sacensības karogu par godu vietējo padomju vēlēšanām!

SAGAI DOT VIETĒJO PADOMJU VĒLĒŠANAS

Pilda uzņemtās saistības

Izpildot dzīvē PSKP XX kongresa lēmumus, mūsu tauta 1956. gadā — pirmajā sestās piecgades gadā — palielinājusi produkcijas ražošanu kā rūpniecībā, tā lauksaimniecībā.

Uzsākot darbu 1957. gadā, mūsu kolektīvs, uzaicinot uz socialistisko sacensību Kalsnavas spirta rūpnīcas kolektīvu, uzņēmās paaugstinātas saistības. Par godu vietējo darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanām mūsu rūpnīcas ļaudis no dienas dienā strādā labāk un labāk. Šī gada janvāra mēneša ražošanas plāns izpildīts par 137 procentiem.

Socialistiskās sacensības priekšgalā iet labākie kolek-

tīva ļaudis: aparatists Bogdanovs, vārietāja M. Sergejeva, kurinātājs L. Vaišlis un daudzi citi.

Janvāra mēnesī labākos darba rādītājus ieguvusi III brigade, kur par maīpas tehnologu strādā K. Lāce. Šai brigadei, rezumējot janvāra mēneša darba rezultātus, pasniegts ceļojošais sarkanais vimpelis.

Mūsu rūpnīcas kolektīvs sekmīgi izpildīs par godu vēlēšanu dienai uzņemtās saistības un dos valstij virs plāna ievērojamu produkcijas daudzumu.

A. Parnenkovs,
Līvānu spirta rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs

Gada pārskata sapulces kolchozos

Kolchozā

«Ziedošā vārpa»

Atskaites — vēlēšanu sapulce te notika jau 1. februārī. Šogad kolchoza ienākumi pirmo gadu sasniedza vienu miljonu rubļu. Tas norāda, ka saimniecība strauji gājusī uz priekšu. Arī izstrādes dienas apmaksa kopā ar premijām diezgan liela — caurmērā 7,17 rubļu. Ievērojama suma iegājusi arī kolchoza nedalāmajā fondā. Šie 96 tūkstoši rubļu atļaus veikt ievērojamus celtniecības darbus. Arteļa vadību kolchoznieki uzticēja b. Simanovičam.

Kolchozā «Darbs»

6. februārī notika arteļa gada pārskata sapulce. Kolchoza ļaudis aizvadītajā gadā guvuši ievērojamus panākumus visās saimniecības nozarēs. Naudas ienākumi uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir vienādi un pat daudz lielāki nekā dažam kolchozam — miljonāram. Te katrs hektārs devis 1132 rubļi. Kolchozā arī šogad augsta izstrādes dienas vērtība. Kolchoznieki uz katru izstrādes dienu saņem 9,49 rubļi un pāri diviem kilogramiem labības, bez tam, tāpat kā citos kolchozos, izsniedz arī kartupeļus.

Kolchozā «1. Maijs»

Atskaites sapulce, kas notika 5. februārī, parādīja, cik iespaidīga loma kolchoza ekonomiskajā nostiprināšanā ir kompleksajām brigādēm. Jau pirmajā šo brigāžu pastāvēšanas gadā strauji cēlušies kolchoza ienākumi un kolchoznieku labklājība. Uz 100 hektariem lauksaimnieciski izmantojamās zemes ieņēmti 78 tūkstoši rubļu. Kolchozā iegūtas bagātīgas linu ražas. No viena hektāra ievākts 5 centneri linsēkledras. Kopējā darba dienas apmaksa šogad kolchozā ir 6,43 rubļi un 1,289 kg labības. Tik augsta apmaksa šinī kolchozā ir pirmo gadu.

A. Skrebele

Aģitpunkts darbojas

Līvānu pilsētas aģitpunkts № 1 (vadītāja b. Māsāne) darbojas pēc plāna. Katru trešdienu vēlētajai šeit noklausās lekcijas un referātus. Ceturtdienās aģitpunkts rīko konsultācijas par dažādiem jautājumiem, kuri interesē vēlētajus.

Nesen, noklausoties referātu „Socialisma sistēma — pati demokrātiskākā pasaulē”, darbaļaudis noskatījās Zagrebeļņija lugu „Mazulīte”.

Aģitpunktā regulāri notiek aģitatoru semināri.

A. Krūmiņa

Palielināt lopkopības produktu ražošanu

(No lauksaimniecības semināra dalībnieka bloknota)

Šā gada 7. februārī partijas rajona komitejas vadībā notika lauksaimniecības seminārs par pieredzes apmaiņu lopkopības bāzes nostiprināšanā un lopkopības produktu ražošanas palielināšanā Kaļiņina un Čapajeva vārdā nosauktajos kolchozos.

Rajona kolchozu priekšsēdētāji, lauksaimniecības specialisti, brigadierī semināra gaitā apskatījās virszemes stīrpās sagatavoto skābbarību Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā. Kā kolchozu priekšsēdētāji, tā lauksaimniecības specialisti uz vietas pārliecinājās, ka virszemes stīrpās likt skābbarību var ar tādām pat sekmēm kā tipveida tvertnēs.

Apskatot Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza liellopu fermu, tās mehanizāciju un salmu sutinātāju, tika atzīmēts, ka pašlaik mūsu rajonā nav otra kolchoza, kur būtu tāda lopkopju darba mehanizācija fermā, kur salmu sutināšana būtu organizēta tā kā šeit. Pārliecinot izskanēja atzinums, ja galvenā rupjā lopbarība ir salmi, tad ne ar ko neatsverama ir to sutināšana. Tas redzams arī te. Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā govis, ņemot vērā niecīgo lopbarības devu, ir labā miesas stāvoklī un jaunā lopbarības gada četros mēnešos piena izslaukums uz vienu barības govi pieaudzis par 31 litru, salīdzinot ar to pašu periodu iepriekšējā gadā. Pamatojoties

uz to, ka 1956. gadā iesēts 150 ha āboliņa (1955. gadā tikai 5 ha) un ieplānots šogad sēt ievērojami vairāk kā pagājušajā gadā mistru zaļbarībai un kukuruzu, Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki apņēmies šogad piena izslaukumu palielināt uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes par 47 cnt un dot uz šo platību 225 cnt piena.

Visu semināra dalībnieku atzinību guva Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza cūkkopju darbs. Atzīmējot sasniegto cūkgaļas ražošanā, tika atzīmēts, ka Čapajeva vārdā nosauktajam kolchozam, tāpat kā visiem pārējiem, kas audzē bekonus, arvien nostiprinot lopbarības bāzi, cūkkopībai jāpāriet no koncentrātu izlietošanas cūku barībai uz kartupeļiem kā galveno cūku barību un šī lopbarība jāaudzē pašiem, nevis jāiepērk. Tas ievērojami samazinās cūkgaļas pašizmaksu.

Semināra noslēgumā uzstājoties debatēs, semināra dalībnieki, abu kolchozu ļaudis apmainījās darba pieredzē, domāj par lopkopības mehanizāciju kolchozos, lopkopības produktu ražošanas palielināšanas un tās pašizmaksas pazemināšanas iespējām.

Tam visam progresīvajam, kas pēdējos gados Kaļiņina un Čapajeva vārdā nosauktajos kolchozos ievērojami virzīja uz augšu lopkopības atbilstību, jāatrod vieta arī pārējos rajona kolchozos.

PĀRSKATS

par piena ieguvī rajona kolchozos no 1956. g. 1. X līdz 1957. g. 1. II (pēc CSP ziņām)

Kolchoza nosaukums	Pilna kopīgē-guve no 1956. g. 1. X — 1957. g. 1. II proc. pret 1956. g.	Izslaukts no 1 barības govs kg			
		No 1. X 1956. g. līdz 1. II 1957. g.	1957. gada janvārī	vairāk + vai mazāk —, salīdzinot ar 1956. gadu	četros mēnešos
Latgales zieds	162	221	22	+49	+3
Kaļiņina v. n.	142	204	18	+56	+5
Staļina v. n.	140	444	67	+145	+26
Zelta vārpa	136	377	65	+95	+5
Nākotne	136	637	129	-91	-36
Molotova v. n.	127	201	21	-28	-17
Brīvais zemnieks	126	376	75	+97	+32
Sarkanais karogs	125	220	21	+39	+8
1. Maijs	119	280	34	+5	+5
Oškaina v. n.	119	256	35	+53	-7
Čapajeva v. n.	113	236	21	+31	-4
Draudzīgais maijs	111	155	13	-17	-9
Uzvara	102	296	61	+26	+1
Maļenkova v. n.	101	229	38	+23	+14
Molodaja gvardija	96	240	28	+1	-6
Padomju Latvija	95	157	18	-9	+1
Ziedošā vārpa	95	224	29	-21	-21
Ciņa	94	172	35	+7	+17
Darbs	93	296	47	-25	-3
Strauts	88	230	27	-21	-12
Vorošilova v. n.	86	157	28	-15	-7
Leņina v. n.	81	219	33	-48	-16
Dzimtene	79	179	17	-61	-24
Darba tauta	71	143	10	-42	-9

PAŠI

CEĻ SAVU LABKLĀJĪBU

Stalīna vārdā nosauktais kolchozs rajonā ir ekonomiski visstiprākais. Nekas nespēj iespaidot un kavēt šīs sabiedriskās saimniecības augšupeju. Kolchoza ļaudis paši veido savu dzīvi un katru gadu, sanākot sapulcē, ar gandarījumu atskatās uz aizvadītajā laika posmā gūtajiem panākumiem. Ar katru gadu izstrādes dienas vērtība pieaug, dzīvo kļūst labāk, aug darba prieks. Uz 1956. gadā paveikto darbu kolchoza ļaudis atskatījās 5. februārī notikušajā pārskata sapulcē. Valdes darbs tika atzīts par apmierinošu. Tā pašreizējā un prasmīgi ir vadījusi arteļa biedrus viņu cīņā par partijas un valdības uzdevumu izpildi. Nav tā, ka nebūtu pielaistas arī kļūdas un paviršības. Uz tām kopsapulce aizrādīja, nospraužot savus turpmākos uzdevumus.

Saražots daudz vairāk piena un gaļas, bet tā vēl ir maz

Rūpes par lopkopības attīstību kolchozā jūt visi kolchoznieki un tieši tāpēc arī 1956. gadā piena kopieguve pieaugusi par 25 tonnām. No katras govys izslaukts par 200 litru piena vairāk. Par 313 tūkstošiem rubļu pieaugusi ienākumi arī no cūkkopības. Šie panākumi ir neapšaubāmi, par ko atzinību pelnījuši kolchoza lopkopji. Labi strādā visas slaucējas, bet rezultāti visām diemžēl nav vienādi. Piemēram, slaucēja Jeršovas ieguvušas gada laikā tikai ap 1200 litru piena no govys, kad vienlaikus turpat lielajā lopu fermā strādājošā slaucēja b. Lavrenova — 1800 litru.

Tas jau norāda, ka pie lopkopības nopietni jāpiestrādā kā kolchozniekiem, tā kolchoza valdei.

Uzstājoties debatēs, arteļa loceklis b. Lebedevs pamatoti kritizēja zootehniķi b. Vucānu, kurš izrādās vēl maz domā par lopkopības attīstību. Kolchozā nav izvērstas lopu cilts darbs. Tāpēc kolchozā maz augsti produktīvu lopu. Slikti ar jaunlopu audzēšanu. Tie novietoti šaurās, nepiemērotās telpās. Jaunlopu kūtiņās trūkst pakaišu, tur izplatās slimības.

— Mums nav ko cerēt no tādiem jaunlopiem izaudzēt labas slaucamas govys, — sa-

pulcē kolchoza valdei aizrādīja b. Lebedevs.

Arī pārējie kolchoznieki izrādīja sašutumu par to, ka zootehniķis b. Vucāns neņem vērā šo visiem saprotamo patiesību, ka piena lopu produktivitāte var celties, tikai sistematiski uzlabojot ganāmpulku, no jaunlopiem izaudzējot veselīgus tīras sugas lopus.

Pēdējā laikā kolchozā strauji attīstās cūkkopība. Teicami savu darbu veic cūkkopes. Vairākas no viņām kā b. Martinova, Lietavnece un Lielojure strādā fermā jau vairākus gadus.

Cūkkopju darbs ir vainagojies panākumiem — aizvadītajā gadā kolchozā uz 100 hektāriem aramzemes iegūts 11,6 cmt cūkgaļas. 1956. gadā no cūkkopības iepemti 206 tūkstoši rubļu — par 100 tūkstošiem vairāk kā 1955. gadā.

— Bet mēs varam iegūt otrtik daudz, — pārskata sapulcē atzina kolchoznieki. Lopbarība ir, ir laba tipveida cūku kūts, labi arī cūkkopji, bet nav ko nobarot. Cik sivēnu bija, visi jau nobaroti un nodoti gaļā. Tātad kolchozā plašāk jāattīsta sivēnmāšu audzēšana, jāpraktizē sivēnu ieguve no vienreizējām sivēnmātēm. Tas nodrošinās strauju cūkgaļas ražošanas palielināšanu arī 1957. gadā.

No MTS prasām reizi par visām reizēm darbu uzlabot

Tādas domas par mehanizatoriem, kas strādā Stalīna vārdā nosauktajā kolchozā, kopsapulcē izteica kolchoznieki. Un, kā gan nē, ja pa lielākaļ daļai mehanizatori līgumu ar kolchozu nav izpildījuši, vai arī pildījuši nepilnīgi.

Visu kolchoznieku domas sakrīta jautājumā par pļavu un ganību uzlabošanu. Bez labām ganībām piena izslaukumus celt grūti. Kolchozam ir 150 hektaru lukstu pļavu, bet labuma no tām maz. Ievākts te pavisam kopā tikai 50 tonnu ne visai labas kvalitātes siena. Taču jau astoņus gadus pēc kārtas mašīntraktoru stacija neizpilda ar kolchozu noslēgto līgumu par šo pļavu kultivēšanu. Šī platība, apsēta ar ilggadīgiem zālājiem, dotu vajadzīgo daudzumu rupjās lopbarības ne tikai sabiedriskajam ganāmpulkam, bet arī kolchoznieku personīgajiem lopiem.

No Stalīna vārdā nosauktā kolchoza gada pārskata sapulces

Arī viņiem jāsaņem

Kolchozā daudz labu ļaužu — apzinīgu un čaklu darba rūķu. Viņi apzinās, ka strādā sev un paši ar saviem spēkiem ceļ savu labklājību. Valdes priekšsēdētājs b. Kalvāns pārskata ziņojumā minēja daudzus kolchozniekus, kuri patiešām iegulda savus spēkus un zināšanas kopējā lietā. Īpašu atzinību ir pelnījuši gados vecie kolchoznieki bb. Sadovskis, Ščeglovs, Kūkusiliņš, Lomakina, Ananjevs un daudz citu, kas, neraugoties uz krietno gadu nastu, izstrādājuši kolchoza laukos pa 100—200 izstrādes dienu. Lūk, no šiem piemēriem jāmacās vienam otram jaunajam. Jāsaprot taču kauns — jaunam spēcīgam cilvēkam neveikt gada laikā izstrādes dienu minimumu. Jā, diemžēl, arī šī kolchozā, kas vareniem soļiem iet uz priekšu, ir vēl daži atpalicēji, daži slaisīti un sliņķi. Uzskatāmības labad minēsim dažus no viņiem. Piemēram, Anna Postalojāne izstrādājusi tikai 13,5 dienas, biedres Ivanovas nav tikušas vēl līdz 10 izstrā-

des dienām un labāk neveicas arī Annai Semjonovai. Tādu kolchozā ir ap 20 cilvēku. Protams, visus nevar mērīt ar vienu mēru. Vairākas no viņām ir mājsaimnieces, kam ģimenes apkopšana prasa ne mazums pūļu. Viņas pašas karstākajā darba laikā iziet arī uz lauka un strādā, cik viņu spēkos. Taču visā visumā pārējiem kolchozniekiem šī ziņa jābūt stingrākiem. Tāpat kā viņi vienotiem spēkiem cīnās par saimniecības uzplaukumu, jācīnās arī pret tiem, kas bez jebkādiem dibinātiem iemesliem cenšas „nepārstrādāties“, bet saņemt to pašu ko pārējie. Izšķirot jautājumu par tiem, jāatmet jebkāda „radu un kaimiņu būsana“, jo taču vienas atsevišķas ģimenes labklājība arī aug tikai tad, ja savu darbu tam pieliek visi ģimenes locekļi.

Šiem ļaudīm savukārt nopietni jāpārdomā sava rīcība, lai neapkaunotu pārējos tādas bagātas un strauji augošas sabiedriskās saimniecības locekļus.

Galvenais, lai arteļa biedri būtu apmierināti

Par to gadu no gada domā kolchoza valde. Uz to tiek virzīta saimniecības attīstība, jo kolchoznieku pārticība ir arī galvenais priekšnoteikums, lai veiktos darbs, nostiprinātos disciplīna un pieaugtu visu saimniecības nozaru ražība, lai varētu iegūt arvien vairāk ienākumu uz katru lauksaimniecībā izmantojamās zemes hektaru.

1956. gadā kolchozā pabeidza kopmītnes būvi cūkkopēm un, lūk, cūkkopju darba apstākļi strauji uzlabojās un reizē pieauga arī darba ražība. Kolchozs vispusīgi atbalsta arī dzīvojamo māju celtniekus, lai kolchoznieki varētu sev iekārtot mājīgus un glītus dzīvokļus.

Arteli pastāv arī pašpalīdzības kase, kuras fondā šo-

gad jau skaitās 25 tūkstoši rubļu. No šīs sumas vajadzības gadījumā kolchoznieki var saņemt pabalstu.

Ka kolchozā rūpes par cilvēku ir pirmajā vietā, vislabāk raksturo tas apstākļi, ka aizvadītajā gadā lūgumus par uzņemšanu kolchoza locekļu saimē ir iesniegušas 8, galvenokārt pilsētnieku, ģimenes. Nākuši klāt 35 darba spējīgi kolchoznieki.

Nākotnes nodomi arī virzīti uz kolchoznieku labklājības celšanu un pirmais, pie kā tuvākajās priekšdienās stāsies arteļa biedri, būs elektriskā gaisma un visa kolchoza pilnīga radiofīkacija. Kolchoza nedalāmajā fondā ir 330 tūkstoši rubļu un tāpēc nav tālu tā diena, kad kolchoznieku dzīvokļos iedegsies elektriskās spuldzes.

Stalīna vārdā nosauktais kolchozs ir cienīgs socialistiskās sacensības dalībnieks

Ne jau tas ir galvenais, ka kolchozs ir miljonars, bet tā ekonomisko stiprumu raksturo naudas ienākumi uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes. 1956. gadā tie sastādīja 113.362 rubļi. Ar tādiem ienākumiem var lepoties tikai daži rajona kolchozi.

Stalīna vārdā nosauktā kolchoza ļaudis pieņēma lēmumu izsaukt uz socialistisko sacensību kolchozu „Zelta vārpa“, uzņemoties jaunas saistības šim gadam. Viņi apņēmās iegūt 12 centneru ziemāju no ha un 8 cnt vasarāja, līnšķiedras — 4,5 cnt, kartupeļu — 160 cnt, skāb-

barības kulturu — 300 cnt, cukurbietes — 180 cnt. Uz katrēm 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūt 220 centneru piena un uz 100 ha aramzemes — 20 cnt cūkgaļas.

Laukkopībā priekš „Zelta vārpa“ šādas saistības nav sevišķi augstas, bet visā visumā Stalīna vārdā nosauktais kolchozs ir cienīgs socialistiskās sacensības dalībnieks, jo lauksaimniecības artelis „Zelta vārpa“ 1956. gadā uz 100 hektāriem iegūst tikai 98 tūkstošus rubļu. Tātad būs jāpacenšas krietni vien.

Kolchoznieki kopsapulcē pieņēma plašu lēmumu, kas paredz šogad panākt saimniecības vēl straujāku augšupeju. Iepriekšējā gada rezultāti parāda, ka Stalīna vār-

da nosauktā kolchoza ļaudis parasti ko nolemj, to arī veic. Viņi godam izpildīs un pārsniegs arī šī sapulcē nospraustos uzdevumus.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Uz izstrādes dienas 9 rubļi, 50 kapeikas

Izstrādes dienas vērtība katrā kolchozā ir visraksturīgākais rādītājs, kas liecina par sabiedriskās saimniecības attīstības pakāpi. Tā nebija visai zema arī pāris gadu atpakaļ.

1954. gadā, kad kolchoza ienākumi pirmo reizi pārsniedza miljonu rubļu, uz katru izstrādes dienu kolchoznieki saņēma 7 rubļus un 1,3 kg labības. Šogad caurmērā pa visu kolchozu 1956. gadā kolchozniekiem aprēķināti 9 rubļi, 50 kapeikas un 1,4 kg labības. Var teikt, ka apmaksā laba un par to liecina izmaksas saraksti, pēc kuriem katrai darbīgai ģimenei jāsaņem atlīdzība par darbu nevis simtos, bet tūkstošos rubļu.

Kolchoza kopējos ienākumus savukārt raksturo solīds septiņu ciparu skaitlis — 1.833.077 rubļi. Ienākumu trešo daļu — 650 tūkstošus rubļu ir devusi lopkopība.

Raksturīgi pie ienākumu sadales parādās kolchoznieku darba rezultāti kompleksajās brigādēs.

— Šogad mēs pēc šīs jaunās darba organizācijas strādājam pirmo gadu, — teica pārskata ziņojumā valdes priekšsēdētājs b. Kalvāns, — bet jau spīgti ir parādījušas tās priekšrocības un galvenokārt jau kolchoznieku attieksmē pret saviem uzdevumiem. Kā brigādes locekļi ir strādājuši, tā arī tagad saņem. Naudas visvairāk saņems 2. kompleksā brigade. Te kopā ar premijām uz katru izstrādes dienu aprēķināti 13 rubļi, 1. brigadei turpretī tikai 8,8 rubļi. Tas, protams, arī ir vairāk kā iepriekšējos gados.

Ceļas lauku ražība

No laukkopības kolchoza kasē gada laikā ienākusi lielākā ienākumu daļa — pavisam viens miljons 159 tūkstoši rubļu. Lielu lomu, kā jau zināms, te ieņem līni, bet arī graudaugu ražas salīdzinājumā ar pagājušo gadu ir divkārtšošas. Ja 1955. gadā ievāca vidēji 4 centneri no hektara, tad 1956. gadā caurmērā pa visu kolchozu ir 9 cnt un kopā ievākti 2917 cnt labības. Nesalīdzināmi augstāka ir kartupeļu raža. No 42 centneriem tā pieaugusi līdz 112,5 cnt lielai ražai no katra hektara, bet II kompleksās brigādes b. Jaudzema vadītais kartupeļu audzētāju posms izaudzējis 146 cnt lielu ražu no hektara. Tātad posmu noorganizēšana būtu lietderīga šogad arī pārējās brigādēs, kur to pagājušajā gadā nebija.

Laukkopībā panākumi ir, — teica b. Kalvāns, — bet šīs ražas ne tuvu nav augstākās, kādas mēs varam iegūt. Nav nemaz jārunā par to, ka laukiem vēl un vēl vajadzīgs

mēslojums. Labības ieguve būtu bijusi ievērojami lielāka, ja ne zudumi, kas pieļauti pie novākšanas. Slikti vēl brigāderi raugās, lai ražas novākšanas laikā darbi neievilkotos, lai labību novāktu no lauka līdz pēdējai vārpai un galu galā jārunā arī par sējumu nobradāšanu. Nesaudzīgi, taisni pāri apsētajiem laukiem, izbrauc ceļus. Slāpājā laikā šie ceļi plešas arvien plašumā. Tā zudumā aiziet ne viens vien centners labības.

— Norunāsim vienreiz nedarīt pāri paši sev. Tā taču ir mūsu pašu labība, mūsu pašu maize, mūsu darbs un pūlīni, — sapulcē kolchozniekiem teica b. Kalvāns.

Laukus kolchoza ļaudis arvien uzlabo. Arvien intensīvāk atrisina mēslošanas jautājumu, sagatavojot paši saviem spēkiem pakaišu kūdru un kūtmēsli-kūdras kompostus. Tas viss runā par labu lauku ražības pieaugumam arī uz priekšu.